

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9435

гр. София, 21.12.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в закрито заседание на 21.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

като разгледа дело номер **4898** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и по реда на чл. 203 и следващите от АПК, във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по жалба на Ц. И. Н., подадена на 08.06.2020г. от пълномощниците му адв.Л. П. и адв.В. М., срещу Решение №РД-Е126-46/24.03.2020г. на управителя на Националната здравноосигурителна каса (НЗОК). С оспорването е съединен и иск за заплащане на обезщетение на имуществени вреди в размер на 43 821,10 евро, причинени от оспорения административен акт.

Съдът намира, че няма пречка производствата по жалбата и по иска за обезщетение да бъдат разгледани в едно производство, в какъвто смисъл е и разпоредбата на чл.204, ал.2 от АПК, тъй като имат еднакъв предмет на доказване и по тях се налага постановяването на един съдебен акт.

Ответникът, чрез пълномощника си юрисконсулт С. Щ., е представил писмен отговор на исковата молба.

Съдът на основание чл.140, ал.3 от ГПК намира, че на страните следва да бъде представен проект за доклад по делото, относно:

I. Обстоятелствата, на които ищецът основава претендираните права:

1. Ищецът е здравноосигурено лице в България. През месец юли 2018г. заминава в Германия, където се е почувствал зле. След извършен преглед в спешния кабинет в „Торакс клиник“ към Университетската болница в Х. му е поставена диагноза неходжкинов агресивен лимфом и е започнало незабавно лечение с химиотерапевтици. Химиотерапията е подължила шест месеца – до м.януари 2019г., като вливанията са се извършвали в продължение на шест последователни дни и

след период от около 20 дни са се потвърдили. През месец април 2019г. е направено изследване с пет скенер, от което се е установило, че заболяването се повлиява добре. През месец декември 2019г. лекуващият лекар в Университетската клиника в Х. е дал заключение, че ищецът е излекуван.

2. За цялостното лечение в Германия ищецът е заплатил сумата 80 252,81 евро.

3. Ищецът е подал заявление с вх. №Е126-01-179/10.07.2019г. до управителя на НЗОК за възстановяване на извършени разходи по реда на чл.25(Б), §5-9, чл.26 (Б), §6 и 7 от Регламент №987/2009 или чл.34 от Регламент №574/72, или действащи двустранни спогодби/договори за социално осигуряване. Поискани са две суми за възстановяване, както следва: за периода от 16.07. до 27.07.2018г. сумата 5 695,53 евро; и за периода от 06.08.2018г. до 10.01.2019г. сума в размер на 74 557,28 евро.

4. С Решение №РД-Е126-46/24.03.2020г. управителят на НЗОК е отказал възстановяването на сумата 126 241,43 евро с мотив, че лечението в чужбина е било проведено в планов порядък – т.е. оказана е планова, а не спешна помощ, за която няма издадено предварително разрешение от НЗОК .

СЪДЪТ, като взе предвид, че решението на управителя на НЗОК е съобщено на ищеца на 27.05.2020г., а жалбата срещу него и исковата молба са подадени на 08.06.2020г., намира че жалбата е процесуално допустима като подадена в 14-дневния срок по чл.149, ал.1 от АПК от лице, което е адресат на административен акт, подлежащ на съдебен контрол и засягащ правата му по неблагоприятен начин.

II. Фактически и правни основания, поддържани от ищеца по отношение оспорването на законосъобразността на административния акт

1. Ищецът оспорва извода на управителя на НЗОК, че проведеното лечение в Германия е било предварително планирано. Твърди, че заболяването е открито случайно по време на гостуване в Германия.

2. Ищецът не оспорва обстоятелството, че няма предварително разрешение от НЗОК за лечение в чужбина, но твърди, че предвид случайното откриване на заболяването в Германия и спешността на лечението не е било възможно да се проведе процедурата по получаване на разрешение за лечение в чужбина.

3. Ищецът сочи, че не е заявявал сума за възстановяване в размер на 126 241,43 евро, както е приел управителят на НЗОК, а сума в общ размер на 80 252,81 евро.

4. Ищецът твърди, че медицинските дейности, извършени в чужбина, попадат в пакета здравни дейности и са гарантирани от бюджета на НЗОК.

5. Счита, че административният акт е в нарушение на чл.80д от Закона за здравното осигуряване. Позовава се на практиката на СЕС по дело С-173/2009г.

III. Правна квалификация на претендираните от ищеца права

Ищецът претендира частично обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в преки финансови загуби в размер на 43 821,10 евро .

IV. Становище на ответника:

Ответникът оспорва иска по основание и претендира отхвърлянето му като неоснователен.

Поддържа становище, че законосъобразно е отказано възстановяване на разходите за

лечение в чужбина. Позовава се на чл.22, §1, б“в“, подточка і от Регламент 1408/71. Алтернативно, в случай, че съдът приеме иска за основателен, възразява по размера му, като счита, че дължимата сума за обезщетение следва да се определи по реда на чл.80е, ал.2 от ЗЗО в размера на разходите, които НЗОК би изплатила за съответното здравно обслужване на територията Република България.

V. Фактически обстоятелства, които не се нуждаят от доказване:

1. Към момента на проведеното лечение в чужбина ищецът е бил здравноосигурено лице в България
  2. На ищеца не е издадено предварително разрешение за лечение в чужбина.
- В срок до насроченото съдебно заседание ответникът следва да посочи оспорва ли твърдението на ищеца, че медицинските дейности, извършени в чужбина, попадат в пакета здравни дейности и са гарантирани от бюджета на НЗОК.

VI. Разпределение на доказателствената тежест:

Съдът указва на страните, че исковото производство по ЗОДОВ се провежда при спазване на принципа на състезателното начало – чл.8, ал.2 от ГПК, като страните сами посочват фактите, на които основават исканията си, и представят доказателства за тях. Съдът не дава указания на страните относно доказването на фактите, нито относно достатъчността или доказателствената стойност на ангажираните доказателства. Съдът не събира служебно доказателства, които страните могат сами да представят.

Оспорването на административния акт се извършва по реда на АПК.

1. Ищецът, при условията на пълно и главно доказване, следва да установи фактите, на които основава своите искания – посочените в т.І, както и всички обстоятелства, свързани с установяване на незаконосъобразността на административния акт. Ищецът не е представил доказателства и не е направил доказателствен искания във връзка с твърденията си, че заболяването е случайно открито по време на гостуването му в Германия. За установяване на това обстоятелство са допустими всички доказателства и доказателствени средства, включително гласни доказателства чрез изслушване на свидетели, както и медицински експертизи.

2. Ответникът, при условията на обратно и насречно доказване и/или при условията на пълно и главно доказване, следва да установи фактите, на които основава своята защита. Ответникът не е представил доказателства и не е направил доказателствени искания във връзка с алтернативното си искане – в негова доказателствена тежест е да установи размера на разходите, които НЗОК би изплатила за същото здравно обслужване на територията Република България.

VII. По доказателствените искания:

Представените с исковата молба писмени доказателства са относими и допустими.

По приемане и допускане на доказателствата съдът ще се произнесе в открито съдебно заседание след като изслуша становищата на страните по доклада на делото.

Предвид горното и на основание чл. 140, ал.3 от ГПК, приложим във връзка с §1

от ЗР на ЗОДОВ във връзка с чл.203, ал.2 от АПК, Административен съд- София-град

О П Р Е Д Е Л И:

СЪОБЩАВА на страните проекта на доклада по делото, изложен по-горе.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 10.02.2021г. от 14.30ч.

КОНСТИТУИРА страните в производството:

- 1.Ищец: Ц. И. Н.
- 2.Ответник: НЗОК

УКАЗВА на страните в срок до насроченото съдебно заседание да изложат становищата си във връзка с проекта на доклада по делото.

УКАЗВА на страните да направят всичките си доказателствени искания и да представят всички доказателства, с които разполагат, в срок до насроченото съдебно заседание, съобразно указаната им доказателствена тежест.

ПРЕДУПРЕЖДАВА ищеца, на основание чл. 40, ал. 2, чл. 41, ал. 2 ГПК във връзка с чл. 144 АПК, страните за следното:

Страната, която живее или заминава за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България. Същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. Когато тези лица не посочат съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

Страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. При неизпълнение на задължението всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

ПРИКАНВА страните към споразумение.

УКАЗВА на ищеца да посочи банкова сметка, по която при евентуално постигнато споразумение ответникът да преведе сумата, за която страните се споразумеят.

Определението не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се изпрати на Софийска градска прокуратура.
Препис от отговора на исковата молба да се изпрати на ищеца.

СЪДИЯ:

